

MUNKÁSÉLET ÍRÁSOK A SZERVEZETT MUNKÁSBÓL

A FÖLDMUNKÁSOK ÉLETÉBŐL

Bajmok

„Megkezdődött az attak a bajmoki földmunkáscsoport ellen.” a bajmoki Magyar Párt főkorifeusai: Kis Károly névre hallgató elnöke és a demokráciából vedlett Paor György névre hallgató nagy magyar aranyparasztok „denunciálása”.

A mult hó 26-án megjelent ez a két „nagy példájú, kevés dohányu” mákvirág, különben községi elöljárók a jegyzői hivatalban, és szóbelileg bizalmasan jelentették s kérték a községi jegyzőt, hogy az ujjáalakult földmunkáscsoportunkat, amit ők „kommunista bandának” neveznek, oszlassa fel, és a vezetőséget tartóztassák le azért, mert összejöveteleket tartunk és „kommunista ujságot”, értsd: a Szervezett Munkás és „kommunista könyveket”, értsd: a Szervezett Munkás naptárát olvassuk és terjesszük.

Látjátok, magyar ajku munkástársaim, hogy milyen szerepre vállalkozik az a Magyar Párt hivatalos alelnökével és társával, amely Magyar Párt évek óta, napról napra ígérgette nektek, kisebbségi magyaroknak a „soha el nem érhető hetedik mennyországot”, hogy a nagymagyar burzsuj és aranyparaszt párt aklába tömörítsenek benneteket, hogy szavazataitokkal megvédhessék a nagy magyar párti nagybirtokos urak a saját részükre azt az agrármaximumot és szupermaximumot, amelyhez a nincstelen magyar stb. nemzeti kisebbségi földmunkásoknak volna joguk, akiknek a szavazataival szereznék is a mandátumaikat.

De ahelyett, hogy megmozdultatok volna, hogy az osztályharc terén szervezkedjétek, hogy a földmunkás szakszervezetek útján küldjétek ki a nagyobb darab kenyeret és emberségesebb elbánást, erre: a Magyar Párt főkorifeusai összedugták a fejüket és kisütötték a nálunk nem megvetett

szokást: a kommunista denunciálást és nem átlották a „fajmagyar testvérek” kérni a községi jegyzőt arra, hogy oszlassa föl a földmunkások csoportját és a vezetőséget tartóztassa le, akiknek a legnagyobb része magyar nemzeti-ségű. Ez az a „fajszeretet”, amivel a kisebbségi nincstelen sorsban levő magyar munkásságot körülveszik a „burzsujpárti” nagy magyar aranypara-sztok!!!

Vigyázzanak a főkorifeusok! Denunciálni nem nehéz: de igazolni igen! S hogy az ilyen miskulancián hamar átlátnak a munkásság azéles rétegei és otthagyják a Magyar Pártot.

A bajmoki földmunkásoknak csak annyit, hogy csakis az osztályharcos független szakszervezetek útján küzdhetik ki a gazdasági helyzetüknek a javulását, a munkaidő és a munkabérek megjavítását, és ha mennél többben szervezkedtek és tömörültek az osztályharcos földmunkás szakszervezetekbe, annál nagyobb az erőtök, és szervezett erővel könnyebben vissza tudjátok verni az ilyen: báránybőrbe bujtatott ordasok támadását és denunciálását. Azért fel tehát munkára: be a földmunkás csoportba. Éljenek az osztályharcos független szakszervezetek.

Bajmoki földmunkás

Mali Idos

Van Mali Idoson egy hires gazda, aki a Szőke Mátyás névre hallgat, aki közismert nemcsak nálunk, de Moholon meg Topolyán is. Ez a diszmagyar gazda jó példával szolgált minden burzsujnak, hogyan lehet árvakon meg-gazdagodni. Örökbe fogadott 5 évvel ezelőtt egy boszniai leányt, úgy, hogy 7 évig szolgál nála és akkor úgy ki fogja stafirozni, mint a saját lányát. Dolgoztatta kimélet nélkül 5 évig, és most télviz idején kitette az utcára ez az emberbőrbe bujt vadállat a szegény proletár nőt, aki most sírva ügye-leg az utcán, nem lévén senkije. Se apja, se anyja felől nem tud semmit, azt se tudja, hova való, hisz kicsiny korától fogva itt van a Vajdaságban. Ráfogta ez a szőke ur a lányra, hogy lopott, de persze ismerjük már ezt tudjuk miről van szó. Közeledett az idő, hogy kitölti a hét évet és fizetni kell, hát kínált neki az 5 évi szolgálatáért 300 dinárt. Persze a lány ezt el-utasította, minden hónapért 150 dinárt követelt, és hogy adjon neki cseléd-könyvet. Felhorkant erre a gazda: hogy fizessenek olyan sokat, hiszen amióta nálam vagy, elloptál tőlem tizezer dinár értékűt. Azt hisszük, megfordítva van ez, mert visszatartotta a keservesen ledolgozott bérét az árvának. Hol keresse ez most az igazságát?

Eltársnők, ha mindnyájan beléptek az osztályharcos szervezetbe, a Ju-goszláviai Földmunkások, -nők Szövetségébe, megfogjátok tudni védeni

magatokat az ilyen vadállati lelketlenség ellen is és rászoritja az ilyen burzsujokat, hogy megtartsák a saját törvényeiket. Szervezettségben az erő. Bünt követ el önmagával szemben, bünt követ el családjával és proletár testvéreivel szemben az, aki a szervezettségben rejlő erőt kihasználni nem segíti.

2. szám (1929 január 13.)

IGÉRETEK A VALÓSÁGBAN

Többször el-el szoktam járni a gyűlésekre, meghallgatni, melyik párt mit akar, mit ígér.

Azt tapasztaltam, hogy minden pártnak az ígéret szekere roskadásig meg van rakva jobbnál jobb ígéretekkel, amit nemigen fukarkodik egy párt sem szétszórni a dolgozó nép közé.

1929. január 1-én volt az a nap, amelyben a gazda bérest fogad, a szegény éhező proli meg eladja magát 1930. január 1-ig potom áron. Én is elmentem, hogy két karom munkaerejét áruba bocsássam. Hát itt azt tapasztaltam, hogy ezek a gazda urak, amelyek a radikális, magyar, demokrata meg nem tudom én milyen pártok tagjai mennyire szívükön viselik a szegény dolgozóknak a sorsát. Hej, urak, itt volna rá alkalom, hogy megmutassátok, tettékké azt, amit a gyűléseken prédikáltok, hogy mennyire szíveteken viselitek a szegény ember sorsát. Hej, urak, itt volt alkalom arra, hogy a ti a gyűléseken tuláradozó nagy szíveteket megmutassátok. De meg is mutattátok igazából, amit az alábbi esetek a napnál is fényesebben bizonyítanak.

Dósa Ferenc felvett egy 21 éves földmunkást a következő bérért (értsd 1 évre):

4 mázsa buza á 250 din	1000 din
3 mázsa kukorica á 270 din	810 din
1 drb 6 hónapos malac	150 din
Készpénz	1000 din

értsd 365 napra 2960 dinárt, mert hát vasárnap is kell a jószágot etetni, itatni, nincs pihenés, nincs szabad idő egész éven át, és ezért napi 16 órát kell dolgozni 8 din-ért, óránként 0,50 din.

Udvari Péter: fogadott egy 18 éves fiatal földmunkást évi 3500 din-ért, napi 9,50, 16 órai munkaidő mellett, óránként 0,60 paráért.

Egy családos földmunkásnak ígért egy B. Topola-i gazda:

7 mázsa búzát á 250 din	1750 din
3 mázsa kukoricát á 270 din	810 din
1 dr. malacot á 100 din	100 din
1 kicsi tüzrevaló á 100 din	100 din
1 pár cipő á 150 din	150 din
Készpénz	1000 din

365 napra 3910 dinár, egy napra 10,50 din. 16 órai munkaidő mellett, egy órára 0,65 din.

Elvtársak! Ime, a példa előttetek van. Láthatjátok, milyen jót akarnak nektek a magyar gazdák. Jót akarnak. Nyolc dinár napszámért, vagyis 16—18 órai munkaidő mellett 50 paráért óránként dolgoztatni. Munkás-testvérek! láthatjátok, hogy a gazdák szívében nincs jóakarát, nincs szánalom, nincs belátás, nincs ki pártunkat fogja, csak a mi összetartásunk kényszerithetik őket jobb belátásra, jobb bánásmódra, nagyobb munkadíjak fizetésére és az ugynevezett „jószívűségre”.

Ezekután mindenki láthatja, hogy a létért való küzdelemben nincs irgalom. A jóllakott nem érzi a nyomort, a szenvedést, a nélkülözést, az éhes gyermekek sirását, a beteges rongyos asszony és család vergődését, koplását, és ha figyelembe vesszük a mai kapitalista rendszer őrjítő racionalizálását, láthatjuk azt, hogy a tőkés, a kapitalista, a gyáros, a földbirtokos nem is akar más munkaerőt, mint fiatalt, erőset, egészségeset, hogy azt minél jobban ki tudta használni, mert neki fő az ő számítása, minél olcsobban szerezni kizsákmányolható munkást, proletárt, hogy minél több legyen a haszon, a profit. A szegény dolgozó nincstelen, a föld robotosa az, az megdögölhet, mit törődik a földbirtokos a dolgozóval, illetve törődik, de csak akkor, amikor dolgozni kell, amikor a gazdagoknak rakásra hordja a kincseket, amelyet a gazdagok saját vagyonuk gyarapítására használnak fel. Amint láthatjuk, a földbirtokos csak fiatal, erős munkaerőt keres. Az idősebb munkás, aki felnevelte a gyermekeit, az már nem kell, és ha kell is, éreznie kell, hogy önála nélkül is van elég munkanélküli. A fiatal, erős, egészséges földmunkás napibére 8 és 15 din. Az urak vadászkutyája is többbe kerül naponta. A családís földmunkás keresete nem sokkal több, a legjobb esetben 20 din, de ő nemcsak maga van, az asszony, a gyerekek, hát hogy tudnak ezek megélni? Mennyit jut itt egy lélekre, és ha figyelembe vesszük, hogy a legjobb esetben csak egy fél évet dolgozik, akkor joggal mondhatjuk, hogy az urak vadászkutyájának jobb élete van, mint egy földmunkásnak.

Ma a Vajdaságban több mint 100 000 földmunkás van munka nélkül. Azonban ezekkel nem törődik senki. Igérni mindenki ígér, füt-fát, minsen jót, eget-földet, csak adni nem ad senki semmit. Nem bizony, nem is fog, mert a létért való küzdelemben annak van igaza, aki erősebb.

Elvtársak! A munkásosztály felszabadítója csakis maga a munkásosztály lehet.

Fogjunk össze, szervezkedjünk!

Be az osztályharcos földmunkások és nők szakszervezetébe!

2. szám (1929 január 13.)